

[Ragnhild Andersen.]

Forslaget om særlige valgmetoder i sygekasserne ser vi heller ingen grund til at støtte. Det må dog være muligt på almindelig demokratisk sæt og vis at komme overens om dette problem i sygekasserne uden lovregler om særlige valgmetoder, forholdstalsvalg o. lign. Det vil vi stemme imod.

Vi kan heller ikke dele mindretallets synspunkt angående fortsættelseskassernes fortsatte beståen. Det er ikke, fordi vi mener, at fortsættelsesygekasserne har været overflødige, eller at de har udført et dårligt stykke arbejde. Vi tror, de har øvet en både rigtig og god gerning i en tid, hvor der har været behov derfor, men fordi de har gjort det, og fordi de har opsamlet en formue, er det jo ikke givet, at sådanne kasser skal leve evigt. Det vil jo vise sig efter dette lovforslags gennemførelse, hvorvidt der er behov for fortsættelseskasserne eller der ikke er det. Jeg vil tro, det sidste bliver tilfældet, for så vidt den nye sygeforsikringslov får en sådan udformning, at den svarer til befolkningens interesser. Allerede ved første behandling gav min gruppe udtryk for, at vi fandt det rigtigt, at al sygeforsikring blev samlet under én hat, så det kan altså ikke undre, at vi stadig mener, at fortsættelseskasserne bør gå op i en enhed med sygekasserne. Vi har stadig den principielle opfattelse, at alle borgere bør være sygeforsikrede i samme offentlige sygeforsikring, at der ikke bør være sygekassegrænser, men at der bør være lige ret for alle til fri lægehjælp, medicin og hospitalsbehandling og ret til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Om betalingen for disse ydelser udtalte vi ved sagens første behandling klart, at vi var tilhængere af en ordning, hvorefter arbejdsgiverne betalte for lønmodtagerne, medens de øvrige borgere burde bidrage til forsikringen ad skattevejen efter en progressiv skala i henhold til den enkeltes økonomiske evne. Vi beklager, at udvalget ikke har fundet frem til en sådan ordning. Det vil erindres, at den blev anbefalet af et mindretal, ganske vist i kommissionen. Vor sympati er på dette mindretals side. Vi finder det fortsat påkrævet og ønskeligt at tilstræbe en sådan ordning, og vi er overbevist om, at det med hensyn til ordnin-

gens finansiering og praktiske udformning vil være både den billigste og den sundeste måde at gå frem på i det lange løb.

Til mindretallets forslag om lavere kontingent for de mindst bemidlede vil jeg sige, at gik man ind på den her nævnte tanke, kunne sygekassekontingentet helt bortfalde; der kunne altså blive kontingentfrihed for de mindst bemidlede, og sygekassekontingentet ville ikke blive så byrdefuldt for de mindre bemidlede borgere, idet man jo skulle betale efter evne, som naturligt er, og de højeste indtægter ville komme til at bære det største bidrag.

Flertallets ændringer kan den kommunistiske gruppe tiltræde, men ud over det, jeg allerede har nævnt, savner vi visse forbedringer. Jeg tænker her på de 12 karensdage for A- og B-medlemmer, altså ikke for lønmodtagerne, men for A- og B-medlemmer. Det er en meget lang karenstid, og vi har allerede ved første behandling erklæret, at vi ønskede den nedsat. Jeg tænker også på den store mangel, at kvindelige medhjælpere, visse funktionærer og lærlinge ikke vil få ret til barselshviledagpenge. Der er fra Dansk Kvindesamfund rettet henvendelse til udvalget om dette spørgsmål. Min gruppe er også af den mening, at man bør ændre dette, og vi opfordrer derfor ministeren til at undersøge, om der dog ikke skulle være mulighed for, før denne lov træder i kraft, at råde bod på denne urimelighed, så at man kan nå dertil, at alle udearbejdende kvinder får ret til barselshvile og en dagpengehjælp i tiden før og efter fødslen.

Der er heller ikke i ændringsforslagene rørt ved husmødrenes dagpengehjælp på de 8 kr., hvad vi havde håbet efter forhandlingerne her i tinget. Naturligvis er vi på det rene med, at den foreslåede ændring, hvorefter man ikke vil fradrage ved hospitalsophold, er af det gode. Vi havde alligevel håbet, at det havde været muligt at forhøje de 8 kr., men nu får man se, hvordan bestemmelsen vil blive udnyttet i tiden, der kommer, om der er interesse blandt det store tal af husmødre for denne bestemmelse om dagpenge.

Udvalgets flertal foreslår angående fortsættelsesygekasserne, at der gives dem en tid at virke i, man kan vel sige — sådan